

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 8 • Perjantaina 29. huhtikuuta 2011

62. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 23 %)

Vaikeuksien jälkeen Kurkijoki-solki jälleen myynnissä

Kurkijoki-solkea on jälleen saatavissa sekä hopeisena että pronssisena. Kurkijoki-seura on teettänyt uuden sarjan koruja. Aiemmin korun oli tuottanut Kalevala-Koru, joka lopetti korun valmistamisen pienen kysynnän vuoksi. Seura jouti etsimään uuden koruvalmistajan, mutta nyt tämä viikinkiaikainen kupurasolki ristikoristuksella on myynnissä.

Kari Rahiala kokosi soljen teettämisen historian aina 1960-luvulta asti, jolloin Kurkijoki-Seura alkoi suunnitella oman pitäjäkorun teettämistä. Vuosikymmenen lopulla hanke toteutettiin yhdessä Kansallismuseon ja Kalevala-Korun kanssa.

Korun valinnan suoritti seuran valitsema korujaosto. Korun malliksi valittiin Kansallismuseon osaston johtajan fil.tri Helmer Salmon ehdottamista Kansallismuseossa säilyttävistä Kurkijoen pitäjän alueelta löydettyistä muinaiskoruista ristiaiheinen kupurasolki.

Korun valmisti alkuperäisen mallin mukaan FM P-L Lehtosalon asiantuntevalla johdolla Kalevala-koru. Vuodesta 1968

lähtien korua valmistettiin Kurkijoki-Seuran tilausten mukaisesti.

Valmistus lopetettu ja muotti hävitetty

Kun maaliskuussa 2010 seura halusi tehdä lisätilauksen, ilmoitettiin, että korun valmistus on lopetettu ja muotti tuhottu. Uuden muotin ja vähintään 50 kappaleen tilaus tulisi maksamaan arviolta 2500-4000 euroa.

- Olin sen jälkeen yhteydessä eräisiin Kalevalaisten Naisten entisiin luottamushenkilöihin ja mainitsin ongelmasta Kalevala-korun entiselle toimi-

Kurkijoki-soljen halkaisija on 48 mm. Koru ilmentää viikinkiajan eteläisiä muotivirtauksia, pyöreä muoto ja puhkomaisuus esiintyivät Memelin alueella itämeren kaakkoisrannalla.

tusjohtajallekin, kamarineuvos Kari Rahiala kertoo. - Katsoin, että yrityksen olisi jo neljän vuosikymmenen yhteistyönkin takia tullut ilmoittaa seuralle lopetusuhasta, hän jatkaa.

- Sain puhelinkeskustelun jälkeen kirjallisen ilmoituksen, että yritys joutuu poistamaan vuosittain tuotannosta satoja tuotteita ja samanaikaisesti alkaa tuottaa tämän ajan uusia koruja kysynnän turvaamiseksi, Rahiala sanoo ja toteaaakin ilmoittaneensa yritykselle, että "hankin uudet korut piraattituotteina Kiinasta tai Virosta". - Yrityksellä ei tuntunut olevan siihen huomautettavaa, Rahiala kertoo.

Uusi tekijä korulle

- Pyysin tarjouksen kahdelta alan merkittävältä suomalaisyritykseltä. Valitsin toisen tarjouksen perusteella ja teetin koetilauksen voidaksemme

varmistua korun raaka-aineesta ja työn laadusta, Rahiala kertoo uutta valmistusprosessia.

Seura hyväksyi tuotteen ja toimittajan. Muotti on luvattu säilyttää vuosittaisella ilmoituksella. Korun nykyinen toimittaja on alansa arvostetuimpia jo vuosikymmenten takaa ja hintakin on korun hankkivien kurkijokelaisten kannalta selvästi edullisempi.

Rahiala pohtiikin, onko Kalevala-Koru luopunut perinteisestä kalevalaisen kulttuurin ja kansanperinteen linjastaan ja keskittynyt modernin liikeperiaatteen mukaiseen yrityksen strategian muutokseen.

Kurkijoki-Seura on tyytyväinen nykyiseen ratkaisuun, mutta siihen pääseminen vaati uskomattoman määrän selvittelyä, puhelinsoittoja ja yhteydenottoja, mutta sen tuloksena saamme ihailla Kurkijoki-soljen pronssista tai hopeista ki-mallusta.

KURKIJOKI-SOLKI

Aito viikinkiaikainen malli Kurkijoelta löytynyt v. 1882

pronssinen 65 €
hopeinen 75 €

tilaukset: Kurkijoki-Seura / Riitta Sainio p. 040-5447582

Tässä lehdessä

Stipendit haussa

Loimaan lukion ja Elisenvaaran yhteiskoulun tulevat ylioppilaat voivat hakea Kurkijoki-Säätiön stipendiä. Stipendin arvo on 150 €. Stipendiä voivat hakea kaikki kurkijokelaisjuurisit abiturientit.

Lue tarkemmins. 9

Kalakurjet Laatokan jäällä

Mikä vie Kalakurjet pari kertaa vuodessa Laatokalle kalastamaan? Saaliin suuruus se ei ainakaan ole.

Keskiaukeamalla lisääs. 6-7

Hyvää Vappua ja Äitienpäivää!

Äidilleni

Äitienpäivää vietetään aina näin toukokuussa. Krookukset, vuokot kukkivat ja on hiirenkorvia puussa.

Äiti kauniin kukkakimpun saa se herkistää mielen aina, kirkas lastenlaulu kajahtaa nyt ei äitiä huolet paina.

Oma äiti, äiti rakkahin jokaiselle meille kallehin. Sitä vain me aina muista emme kesken arkisien kiireidemme.

Tänään tahdomme nyt kuitenkin antaa kauniit kiitoksemme. Me Sinua äiti rakkahin tänä päivänä hellittelemme.

Terttu Ketola

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät 13.5., 27.5. ja 10.6.

Kurkijoki-korun historia

28.-29.5. 1882 maanviljelysoppilas Tuominen ja seppä Härmäläinen löysivät Linnavuoren etelärinteeltä muinaisesineitä.

Esineistön joukosta löytyi "lävistetty kupurasolki, varustettu ristikoristuksella, paljin puuttui", tämä nimettiin ja valittiin myöhemmin Kurkijoki-soljeksi.

Eläinlääkäri O.V. Löfman lähetti 5.10.1882 esineet Suomen Muinaismuistoyhdistykselle.

Vuonna 1888 suoritetuissa kaivauksissa löydettiin lisää samanlaista esineistöä. Ympäristöä tutkimalla pääteltiin, että kysymyksessä oli poltetun ruumiin hautapaikka.

Korun esikuva on viikinkiajalta (800-1050 jKr), oletettavasti kauden alkupuolelta.

Perinnettä säilytetään lukijamatkoilla

Kurkijoki-Säätiön säännöissä mainitaan sen tarkoituksiksi vaalia Karjalaista yhteishenkeä entisen Kurkijoen kunnan asukkaiden ja heidän perillistensä keskuudessa. Jotta tämä tehtävä täytettäisiin myös tulevina vuosina, on ensiarvoisen tärkeää, että tieto Karjalaisista juurista siirtyisi tuleville sukupolville, eikä unohtuisi Kurkijoella syntyneiden ja siellä eläneiden määrän vähetessä.

Perinnettä pyritään säilyttämään monin tavoin. Näistä näkyvimpiä ovat jokavuotiset Kurkijoen pitäjäjuhlat, Kurkijokelainen -lehti, Loimaan Kojonkulmalla sijaitseva Kurkijoki-museo ja kotiseutumatkojen järjestäminen rajan taakse.

Kotiseutumatkojen merkitys perinteen säilyttämiselle on suuri, sillä yhä harvemmalla on omia muistoja sotia edeltäneeltä ajalta. Kotiseutumatkojen tarpeellisuuden näkee hyvin vaikkapa Kurkijokelaisen lukijamatkojen suosiossa. Vuonna 2009 lukijamatkoja järjestettiin yksi, viime vuonna kaksi ja tänä vuonna reissuja on tiedossa jo neljä. Kuluvan vuoden lukijamatkojen ohjelma on kaikissa toisistaan poikkeava, joten uskoisin, että tänä vuonna lukijamatkat tavoittavat yhä kirjavamman joukon juuristaan kiinnostuneita ihmisiä.

Kurkijoki-Säätiön nuorisotoimikunta järjestää osana elokuun lukijamatkaa ohjelmaa erityisesti nuorille. Nuorille suunnattu ohjelma päätettiin ottaa tavallisen

lukijamatkan yhteyteen, sillä näin samalla reissulla on mukana Kurkijoella syntyneitä ja siellä useammin kotiseutumatkoilla käyneitä henkilöitä. Heiltä kuulemme varmasti monia mielenkiintoisia tarinoita ja saamme tietoa, jota ei kirjoista löydy.

Nuorisotoimikunnan suunnittelemaan ohjelmaan sisältyy näillä näkymin ainakin valokuvausta ja videokuvausta. Tarkoituksena olisi myös luoda yhteyksiä paikallisiin ihmisiin. Nuorille suunnattua ohjelmaa järjestetään torstaina 25. elokuuta alkavan matkan lauantaina, eli kotiseutumatkojen päivänä. Tämä ohjelma ei vaikuta muiden lukijamatkalaisten ohjelmaan millään tavalla, vaan paikalliset taksit kulkevat tuttuun tapaan ja omia kulkimia päästään katsomaan. Toisaalta, jos kiinnostusta riittää, kuka tahansa voi ottaa osaa nuorille suunnattuun ohjelmaan, jos kokee sen sisällön kiinnostavaksi. Ohjelman sisältöön voi myös kuka tahansa vaikuttaa ja ideoita voi lähettää vaikkapa Kurkijokelaisen toimitukseen.

Toivoisin, että te, hyvät lukijat vinkkaisitte tästä reissusta lapsillenne ja lapsenlapsillenne, jotka eivät tätä lehteä välttämättä itse lue. Lukijamatkoista saat- ta herätä aivan uutta kiinnostusta juuriin ja perinteen säilyttämiselle.

Antti Sahla
nuorisotoimikunnan pj.

Hartaus sunnuntaille
1.5.2011
1. sunnuntai pääsiäisestä

Pelkkää iloa

Näinä aikoina yliopiston kampuksella kuhisee. Ei riitä, että valon lisääntyessä myös ihmisten aktiivisuus lisääntyy. Teekkarien vuoden tärkein juhla on käsillä. Wappua odotetaan, wappua valmistellaan ja wappua vietetään perusteellisesti pitkän kaavan mukaan. Teekkarien ajatuksissa elämän olennaiset kysymykset ovat ikimuistoisista ajoista saaneet pelkistetyn muotonsa. Kuten esimerkiksi: "Onko elämää Wapun jälkeen?" Jos ei usko riittä, ainakin toivotaan, että näin olisi.

Kunpa elämä olisi pelkkää iloa! Saisipa jäädä pysyväksi olotilaksi riemu ja laulu, yhdessä oleminen ja elämästä nauttiminen! Voi kun ei tarvitsisi ajatella vastuuta, velvollisuuksia ja arjen harmautta! Juhlan jälkeen on kuitenkin palattava arkeen, kuka työhön, kuka opiskeluun, kuka kodin piiriin.

Arjen keskellä juhlahumu unohtuu nopeasti. Kuitenkin kristitylle pääsiäisen jälkeinen aika on aina todellisen ilon täyttämää elämää. Ylösnousemuksen ihme pakahduttaa sydämen ja kirjoittaa ylistykseen. Elämän voitto kuolemasta vaikuttaa väistämättä omaan elämänsänteeeseen. Valo voittaa pimeyden – joka aamu!

Valkoinen väri viittaa valoon ja puhtauteen. Valkoiseen meidät puettiin kasteemme hetkellä. Se merkitsee, että lahjoitetun puhtauden varaan saamme elämäämme rakentaa. Vaikka arkivaatteemme ryvetyvät ja likaantuvat, voimme aina palata kasteeseemme ja kuvaannollisesti pukea valkoisen vaatteiden uudelleen päällemme.

Juhlan jälkeen seuraa arki. Arjessa voimme kulkea Ylösnouseksen seurassa. Hän sekä kutsuu, lähettää että tukee meitä. Hän ottaa meidät työnsä tekijöiksi, kumppaneiksi. Hän vie meidät niiden luo, jotka tarvitsevat elämänsä iloa. Ja hän antaa matkalle tarvittavat eväät. Loppu onkin sitten pelkkää iloa!

Juha Lassila

Juha Lassila toimii Aalto-yliopiston Otaniemen kampuspappina.

Kuolleita

Rakkaamme

Lilja Susanna SINKKONEN

o.s. Laakso

* 14.05.1924 Ilmajoki
† 25.03.2011 Loimaa

Kaipauksella muistaen

Pauli

Seppo

Esko ja Kaarina

Veikko ja Santeri

Tapio

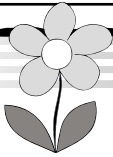
muut sukulaiset ja ystävät

Hiljaa kärsit huolta kannoit
kaiken rakkautesi annoit.
Ei kauniimmin täältä lähteä vois
kuin ikiuneen hiljaa nukkua pois.

Siunattu läheisten läsnä ollessa. Lämmin kiitos osanotosta suruumme. Kiitos kaikille Liljaa hoitaneille.

Nimi-päivät

Huhtikuu viikko 17

29 pe Teijo
30 la Mirja, Miia, Mira,
Mirva, Mirka,
Mirjami, Mirkka

Toukokuu

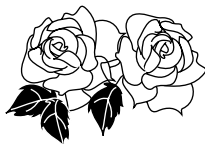
1 su Vappu, suomalaisen
työn päivä Vappu,
Valpuri

viikko 18

2 ma Vuokko, Viivi
3 ti Outi
4 ke Roosa, Rosa, Ruusu
5 to Melina, Maini
6 pe Ylermi
7 la Helmi, Kastehelmi
8 su Äitienpäivä,
Heino

viikko 19

9 ma Eurooppa-päivä,
Timo,
Timi
10 ti Aino, Aini, Aina,
Ainikki
11 ke Osmo
12 to J.V. Snellmanin
päivä,
suomalaisuuden
päivä, Lotta

*Muista surussa
Kurkijoki-
adressilla
hinta 8 €
saatavissa toimituksesta*

Muistettavaa

Hiitolan Pitäjätseuran järj. kevään viimeinen tarinailta ti. 3.5.klo 18 Tuomarink.2 Pori. Mielellämme Hiitolan nähtävyydet ja "kaunein maisema". Tervetuloa kertomaan oman kyläsi maisemasta.

Vanhjoja valokuvia Lopotista, 4.5. klo 13.00 Karjala-talon Pitäjähuone, Helsinki. Kuvat koonnut Tapio Nikkari, tilaisuuden järjestää Kurkijokiseura. Kaikki tervetuloa!

Hiitolan Pitäjätseuran järj. Äitienpäiväjuhla la. 7.5. klo 13 Seurakuntakeskus, Itäpuisto 14 (2krs.). Täytekkukahvit, ohjelmaa. Kaikki ovat tervetulleita tähän keväiseen juhlaan. Vapaa pääsy.

Hiitola-Kurkijoki sukututkimuspiiri kokoontuu torstaina 19.5.11 klo 18.00 Karjalatalon Wärtilä-salissa, Helsinki Käpylänselä 1. Suvun muistitieto talteen: haastatteluharjoitusta. Ovet ovat auki jo klo 15 lähtien. Kaikki ovat tervetulleita. Seuraava kokous 22.9. Lisätietoja Veikko Revolta puh. 050-5606049, sp. veikko-repo@hotmail.com

Kurkijoki-seuran ja Vpl. Pyhäjärvi-seuran Kevätretki Turkuun 28.5. Lähtö Helsingistä klo 8.00. Tutustumista kulttuuripääkaupunki Turun nähtävyyksiin, tarkempi ohjelma Kurkijokelainen 6, 25.3. sivu 8. Ilmoittautumiset 5.5. mennessä Riitta Sainio p. 040-5447582, riitta.sainio@elisanet.fi tai Sakari Karsila p. 0400-210208, sakkarsi@welho.com. Hinta 50 €.

Pekka Kyytisen POSTIKORTIT

Talvikuvia: • Pieni hiihtäjä • Joulupuu • Rekiäjelu
Kesäkuvat: • Kevät Kirkko • Kesänuotalla • Aitan ovella
• Rantavaja Laatokalla • Elopellolla

Hinta 1 €/kpl
+ postituskulut
Tilaa toimituksesta

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Mikä on maapallon suurin saari?
2. Mistä maanosasta peruna on lähtöisin?
3. Minä vuonna Saksa menetti afrikkalaiset siirtomaansa?
4. Kuka on Mikkelin hiippakunnan piispa?
5. Mikä on suurin petolintumme?
6. Ovatko nujaskat liskoja, sienä vai etanoita?
7. Onko Thaimaa kuningaskunta vai tasavalta?
8. Kenen suomalaisen poliitikon kohtalona oli väkivaltaisen kuolema v. 1922?
9. Mikä Lähi-idän maa julistautui itsenäiseksi valtioksi 1948?
10. Kuinka monta metriä on meripeninkulma?

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 70 senttiä/mm + alv 23 %
Mustavalk. 50 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 39 euroa
6 kk..... 23 euroa
Pohjoismaat 44 euroa
Muualle 52 euroa
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

29.4. Herra, minun Jumalani, kukaan ei ole sinun vertaisesi! Sinä olet tehnyt suuria tekoja, sinä ajatteleit meidän parastamme. Ps. 40:6

30.4. Ennen tekin olitte pimeyttä, mutta nyt te loistatte Herran valoa. Eläkää valon lapsina! Valo kasvattaa hyvyden, oikeuden ja totuuden hedelmiä. Ef. 5:8-9

1.5. Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" Joh. 20:26
Virsi 265:2 Kirkas aamun koi päivän uuden loi, meitä ohjaa taivaan tietä kulkemaan. Riennä, syntinen, luokse Jeesuksen, ota vastaan armo hänen armostaan. Hän kärsi ristin-kuoleman, pois otti synnit maailman. Siihen luottaa saa, siihen turvataa. Ristin tiellä Kristuksessa riemuitkaa!

2.5. Niin kuin vastasyntyneet lapset tavoitelkaa puhdas-ta sanan maitoa, jotta sen ravitsemina kasvaisitte pelastukseen. 1 Piet. 2:2

3.5. Minä rakastan Herraa. Hän kuulee minua, hän kuulee hartaan pyyntöni. Kun huudan häntä avuksi, hän kuuntelee. Ps. 116:1-2

4.5. Hänet te kielsitte, pyhän ja vanhurskaan, ja pyysitte vapaaksi murhamiehen. Te surmasitte elämän ruhtinaan! Mutta Jumala herätti hänet kuolleista; me olemme sen todistajia. Ap. t. 3:14-15

5.5. Kuoleman köydet kiertyivät ympärilleni, tuonelan kauhut ahdistivat minua, minut valtasi tuska ja murhe. Silloin minä huusin Herran nimeä: "Herra! Pelasta minut!" Ps. 116:3-4

6.5. Herra on avuttomien suojelija. Kun voimani uupuivat, hän tuli avukseni. Nyt olen saanut rauhan, Herra piti minusta huolen. Ps. 116:6-7

7.5. Katukaa siis syntejanne, jotta ne pyyhittäisiin pois, kääntykää, jotta Herra antaisi tulla virvoituksen ajan ja lähettäisi Jeesuksen, teille ennalta valitsemansa Voidellun. Ap. t. 3:19-20

8.5. Jeesus sanoo: "Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani ja ne tuntevat minut." Joh. 10:14
Virsi 251:1 Opetuslapsi kuulla saa: "Tahdotko, ystäväni, minua aina rakastaa, palvella nimesäni? Laumaani kaitse, paimenna, ruoki ja hoida lampaita." - Sinua rakastan, Herra.

9.5. Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Ps. 23:1

10.5. Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kansani. Ps. 23:4

11.5. "Voi paimenia, jotka hävittävät ja hajottavat minun laitumeni lampaat!" sanoo Herra. Jer. 23:1

12.5. Älkää herroina vallitko niitä, jotka teidän osallenne ovat tulleet, vaan olkaa laumanne esikuvana. 1 Piet. 5:3

ANSIOMERKKEJÄ KURKIJOKI-SEURAN JÄSENILLE

Karjalan Liitto on myöntänyt hopeisen ansiomerkin seuraaville Kurkijoki-Seuran jäsenille:

Tapio Nikkarille (s. 1934 Lumivaarassa), joka on vuodesta 2003 toiminut Tampereen Seudun Kurkijokelaisten kokoonkutsujana, Tampereen Karjala-seuran 70-vuotishistoriikin toimitajana sekä Kurkijoki-museon, Kurkijoki-Seuran ja useiden yksityisten kurki-

jokelaisten valokuvakokelmien digitoijina. Lisäksi hän on vuoden vaihteeseen asti toiminut sanomalehti Kurkijokelaisen toimitusneuvostossa sekä museo- ja internet-toimikunnissa.

Tapio sai huomionosoituksensa Kurkijoki-Seura ry:n vuosikokouksessa 13.3.2011.

Siiri Sylvia Horttanainen os. Eronen (s.1920 Kurkijoella) on Lappeenrannan

Kurkijokelaiset ryhmän perustajajäsen vuodesta 1973 ja on toiminut vuodesta 1997 lähtien ryhmän kokoonkutsujana.

Eeva Kemppinen (s. 1925 Kurkijoella) on myös Lappeenrannan Kurkijokelaiset ryhmän perustajajäsen vuodesta 1973 ja on toiminut ryhmän varapuheenjohtajana vuodesta 2005.

Siiri ja Eeva saivat huomionosoituksensa ja ruusun-

Tapio Nikkari

sa kiiristorstaina 21.4.2011 Lappeenrannassa.

Onnittelijoina olivat Kurkijoki-Seuran perustajajäsenet Kaarina Vanhala ja Kari Rahiala sekä Seuran nykyinen varapuheenjohtaja Riitta Sainio ja puheenjohtaja Sakari Karsila.

Kurkijoki-Seura ry kiittää Siiri Horttanaista, Eeva Kemppistä ja Tapio Nikkaria kurkijokelaisen perinteen vaalimiselle ja tallentamiselle tekemästään merkittävästä työstä ja uurastuksesta.

KURKIJOKI-SEURA ry
Sakari Karsila pj

Eeva Kemppinen (vas.), Siiri Horttanainen ja Kaarina Vanhala Kurkijoki-Seuran perustajajäsen.

Museon projektipäällikkö Niina Lehmusjärvi

"Miun syän on karjalainen"

Museon "Perinne eläväksi" -hankkeen projektipäälliköksi on valittu FM Niina Lehmusjärvi Kuusistosta. Pääaineenaan hän on opis-

kellut Turun yliopistossa kulttuurihistoriaa, sivuaineenaan mm. museologiaa ja kansantiedettä. 15.4. työnsä aloittanut 1977 Liperissä

"Perinne eläväksi" – hanketta vetää Niina Lehmusjärvi.

Pohjois-Karjalassa syntynyt Niina on järjestänyt museoon työhuonettaan, tilannut investointihankkeeseen liittyvää laitteistoa ja selvittellyt monia työn ja projektin aloittamiseen liittyviä asioita.

- Miun syän on karjalainen, miun murre on karjalainen ja miun juuret on Karjalassa. Vaikka minun Karjalani onkin rajan tällä puolen, minulta luonnistuu niin piirakanpaisto kuin kanteleen soitto, näin Niina esitteli itsensä hake-muksessaan. Keskustelussa hänen kanssaan miet ja siet sujuvat luontevasti ja nauru helähtää pirteästi. Onhan hän viettänyt lapsuutensa ja nuoruutensa Ilomantsissa.

Niinan sydäntä lähellä on myös ihmisten ja koko maailman henkinen hyvinvointi. Hänen nimensä löytyy niin Turun Maailmankauppahäädystyksen kuin Amnesty Internationalin listoilta ja hän on vaikuttanut aktiivisesti Kristillisessä Ylioppilaslaitoksessa. Siellä hän toimi pääsihteerinä koordinoiden toimintaa. – Sain siellä kokemusta projektien johtamisesta ja taloushallinnosta, Niina toteaa. Työ oli osin kansainvälistä, yhteistyöjärjestöjen ja tapahtumien tiimoilta.

Käsityöt, jooga, puutar-

hanhoito, lukeminen ja rintamiestalon kunnostaminen ovat muita hänen mainitsemiaan harrastuksia.

- Kotiseututyö on minulle tuttua, sillä olen työskennellyt kaksi kesää Ahvenanmaalla Kökarin kotiseutumuseossa, Niina kertoo. Tutuiksi hänelle ovat tulleet myös Kuralan kotiseutumuseo sekä Luostarinmäen Käsityöläismuseo Turussa, joissa hän on suorittanut opiskeluihin liittyviä harjoittelujaksoja.

Projektipäällikön os aikaisen työn rinnalla Niina valmistelee väitöskirjaansa, jossa hän tutkii naisten toimintaa rautaruukin johdossa 1700-luvulla. 2000-luvun alkuvuosina hän oli mukana Teijon ruukkikylien muistitiedon keruuprojektissa, jossa haastateltiin eri-ikäisiä teijolaisia. Purettujen tekstien perusteella hän kirjoitti artikkelin Leena Rossin toimittamaan kirjaan "Ihmisiä ja elämää Mathildedahlin, Kirjakkalan ja Teijon ruukkikyliä.

Niinan tulette tapaamaan monissa eri tilaisuuksissa projektin aikana ja tietyistä museossa. Tulevissa lehdissä Niina kertoo projektin etenemisestä sekä materiaalin keruun vaiheista ja tarpeista.

60 VUOTTA SITTEN...

Tapahtui Kurkijoella

20-luvulla sattui niin, että erään kurkijokelaisen kansakoulun johtokunnan kokouksen pöytäkirjaa joutui poikkeuksellisesti kirjoittamaan eräs tällaisiin töihin tottumaton – muuten kyllä ymmärtäväinen – isäntämies.

Johtokunta päätti: Lapset saavat olla välitunneilla sisällä, jos pakkasta on enemmän kuin 20°.

Isäntä merkitsi pöytäkirjaan: "Lapset saavat olla sisällä välitunnilla, jos pakkasta on enemmän kuin 20 sukeluusta." (Tark. Celsiusta).

Ihojärveläinen vanhaisäntä teki kuolemaa. Määräsi: - Mie ku olen kuolt', ni hakekaa Lassin naiset laulamaa. Mie en kehtaa kuunnella meidän naisiin lälätystä.

Kurkijokelainen N:o 17 1951, lauantaina huhtikuun 28. päivänä.

HIITOLA-SÄÄTIÖ järjestää leirin Porin seurakuntayhtymän kurssikeskuksessa Silokalliolla 19-22.5.2011

Juuret Hiitolassa – muistellen ja kertoillen

Leirille voivat hakea kaikki hiitolaisjuuris, muistojen tallentamisesta kiinnostuneet aikuiset iästä riippumatta. Kirjallisista vapaamuotoisista hakemuksista tulee ilmetä hakijan nimi (myös tyttönimi), syntymäaika ja hiitolaiset juuret sekä nykyinen osoite ja puhelinnumero. Kerro myös hakemuksessasi miksi toivot pääseväsi leirille. Osallistumismaksu leirille on 30 € / henkilö. Puolisolla on mahdollisuus osallistua leirille omakustannushintaan. Hakemukset pyydetään lähettämään 3.5.2010 mennessä osoitteella:

Silja Iltanen, Turkurintie 28, 28400 Ulvila
 tai sähköpostilla saatio@hiitola.fi
 Leirille valituille lähetetään kirjallinen kutsu.

Porissa 29.4.2011

Hiitola-säätiön hallitus

Terttu Ketola

Kevättä kohti

Aurinko se lämmöllään sulattaapi roudan, jään, lumipeite paksu haihtuu ilmat lämpimiksi vaihtuu. Muuttolinnut palaa Suomeen valkokukat puhkee tuomeen. kevät tulee, tietenkin aina niin kuin ennenkin.

Matkoja

Kekki-sukuseuran Karjalan matkalle

19.6. - 22.6. muutama paikka jäljellä. Yhteys pikaisesti; Harri Kekki hkekki@gmail.com tai p. 050 304 1324.

Ajatuksia valokuvien tallennuksesta

Marjaliisa Laineen leh-temme edellisessä numeros-
sa esittämä valokuva-asia
osuu ”naulan kantaan” ja
kirvoitti jatkoajatuksiin, ts.
näen tilanteen jopa niin, että
entisen kotiseudun muisti-
kuvista ei ole kohta jäljellä
mitään muuta kuin valoku-
vat. Siksi tämän ”aarteiston”
hoitoon ja säilymiseen tulisi
erityisesti paneutua. Tähän
liittyen - oleellisena osana -
myös tallennusprosessin
loppupää pitäisi hoitaa, ja se
nimenomaan yhteisöllisesti,
sillä yhteisestä ”aarteistos-
tahan” on kyse, kuten Mar-
jaliisan kirjoituksesta voi
lukea.

Eräs käytännön esimerk-
ki on, että vuosien mittaan
on ollut monissa yhteyk-
sissä, mm. tässä lehdessä,
valokuvien mitä erilaisem-
pia tunnistustapahtumia,
ja näyttää jopa monasti
siltä, että samat valokuvat
pyörivät useammassa tilai-
suudessa tunnistettavana.
Hieno juttu, mutta mihin ja
miten näin syntyneet tunnis-
tustiedot tallentuvat, jotta
seuraavat tunnistajat tietäi-
sivät tunnistustilanteen. Siis
- pitäisikin olla olemassa
tunnistustietojen tallennuk-
sen julkistettu, organisoitu
ja keskitetty järjestelmä eli
keskusrekisteri, mikä sa-
malla varmistaisi tarpeelli-
sen jatkuvuuden.

Huomattakoon myös, että
vanhoja Kurkijoki-kuvia on
runsaasti kurkijokelaisten
”vaikutuspiiriin” ulkopuo-
lella, mm. eri museoissa tai
”piilossa” yksityishenkilöil-
lä yms. Ehdotettu keskusre-
kisteri kattaisi tiedot myös
sellaisista kuvista.

Tässä yhteydessä yksi
”työkalu” on ylitse mui-
den: Internet, nimenomaan
Kurkijoen ikioman sivuston
Kuvakokoelma. Siellä on jo
vuosia ollut olemassa kaikin
osin toimiva harjoitelma
asiasta, tosin nyt visuaalisen
muutostyön alla. Sen etuja
ovat ymmärrettävästi:

- kätevä kuvien ja niiden
tekstien katseltavuus, so.
missä ja milloin vain

- kuvien tekstien nopea
päivittettävyys

- kuvien lisääminen help-
poa, mukaanlukien tarpeel-
linen luettelointi

Tietysti asiaan liittyy
monenlaisia - hankaliakin
- seikkoja, mutta ne ovat
hallittavissa.

Ainutlaatui-
sten ja kor-
vaamattomien, entistä koti-
seutua yleisesti kuvaavien
valokuvien keskusekisteri
olisi merkittävä ja konkreet-
tinen osa paljon puhuttua
perinteen tallennusta.

Mauri Rastas
mrastas@kotikone.fi

Jatkoa puutyökurssilaisten henkilöhistoriaan

Kurkijokelaisen numerossa
5, maaliskuun 11.pnä, oli
Tapio Nikkarin laatima kir-
joitus ja valokuva puutyö-
kurssista Kurkijoella, jolla
hännen isoisänsä oli ollut
opettajana.

Kuva on minulle tuttu,
koska isäni Pekka Kiiski
oli ollut kurssilla mukana
ja kuva oli hänen kokoel-
massaan. Hän on numero 7.

Kuvan taakse oli kirjoit-
tettu vain numerot 1914.
Kuva on nyt lahjoitettu Ta-

pio Nikkarille.

Numero 7, Pekka Antin-
poika Kiiski syntyi Elisen-
vaarassa vuonna 1897. Hän
viljeli sukutilaansa Kiiskilää
sotiin saakka ja sen jälkeen
asutustilaa Suonenjoella,
missä kuoli 1976. Isä oli
mukana monenlaisissa ko-
tipitäjänsä Kurkijoen ja kar-
jalaisten asioissa.

Vasta kun aloin tutkia
tarkemmin lehden kuvaa,
tunnistin isän lisäksi kaksi
muutakin henkilöä.

Numero 4 on isän serkku
Toivo Juhonpoika Kiiskilän
naapurista ”toisilta”, syntynyt
1895 eli on pari vuotta
isä-Pekkaa vanhempi. Pojat
ovat olleet ilmeisesti kave-
reita keskenään ja heistä on
valokuvakin yhdessä. Kuva
on ilmeisesti otettu samalla
kertaa kuin Antti Kiiskin
perhettä on kuvattu Kiis-
kilän talon edessä vuonna
1912. Toivo Kiiski teki elä-
mäntöyensä rautatieläisenä ja
kuoli Porissa vuonna 1962

sukukirjan mukaan. Isä piti
yhteyttä häneen evakkoai-
kanakin.

Kuvan numero 6, Ju-
hana Kiiski, ei löytynyt
helposti. Isän valokuvien
joukossa oli yksi kuva,
joka meihin tyttöihin oli
tehnyt jo lapsuuden kodis-
sa erityisen vaikutuksen.
Kuvassa oli vakava nuori
mies ja kuvan taakse oli
vieraalla, kuin vapisevalla
käsialalla kirjoitettu: Juha-
ni Kiiski, kaatui Muolaassa
15.4.1918. Muistin kuvan
ja vertaamalla toiseenkin
valokuvaan varmistui, että
numero 6 on Juhana Pekan-
poika Kiiski Särkijärveltä,
syntynyt 1894. Hänen iso-
äitinsä oli Kiiskilän Valpu-
ri/Walborg, isoisäni Antin
vanhin sisko, joka meni
naimisiin Henrik Kiiskin
kanssa. He muuttivat Särki-
järven kylään. Junu/Juhana
oli ainoa poika ja innokas
nuorisoseura-aatteen kan-
nattaja ja suojeluskuntalai-
nen. Hän soitti viulua ja oli
toiminut jousikvartetin joh-
tajana. Hänen nimensä on
Kurkijoen sankaripatsaas-
sa. Kurkijoen historiassa IV
sivuilla 369 - 371 kapteeni
Karrakoski kertoo Juhanan
viime vaiheista.

Lauri Kyytinen kertoi
Kurkijokelainen nro 7:ssä

Serkukset Pekka Antinpoika Kiiski ja Toivo Juhonpoika
Kiiski 1912 Kiiskilässä, Elisenvaarassa

isästään, joka oli puutyö-
kurssin kuvassa numero 9.
Isä oli avioitunut särkijärve-
läisen Elisa Kiiskin kanssa
vuonna 1927, Kun tutkin
sukukirjaa edelleen selvisi,
että Elisa oli edellä mainitun
Junu/Juhani Kiiskin sisar.

Kiiskilöillä ja Kyytisillä oli
naintapuhia enemmänkin
ja niistä kertoo Lauri Kyy-
tinen Kiiskien sukukirjassa.
Kiitos kirjasta taas kerran
kaikille sen tekijöille!

Marjaliisa Laine

Maria Kiiski os. Salomonintytär Kyytinen Särkijärveltä ja lapset Elisa, Ida ja Juhana. Avio-
mies Pekka Heikinpoika Kiiski oli kuollut jo vuonna 1905 ja Juhana kaatui vuonna 1918.
Kuva on Kiiskien sukukirjasta.

Vanhoja kuvia arkistosta

Tunnisteko kuvassa näkyvän paikan, tapahtuman tai henkilöt. Soittakaa tai kirjoittakaa tiedot toimitukseen. On tärkeä saada kuville nimet. Kiitoksia avustanne.
Kurkijokelaisen toimitus: p. 02-76202551 tai 050-5213336
(avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14)
e-mail. toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Koulukuja 7, 32200 Loimaa

Vanhoja valokuvia Elisenvaaran Suohovilta vuosilta 1919-1920. Joku, ilmeisesti V. Lepistö on lähettänyt ne sukulaismummo-Vilmalle (Juho Stavén 1861 - 1922 + Maria Räsänen - 1923, Vehmersalmi).
Terveisin Kirsi Maarit Tuomainen

Kuva on lähetetty postikorttina K. Neiti Stavénille Kuopioon ja sen takana on teksti: Maanviljelyskoulun oppilaita Elisenvaaran Suohovilla 1918-1920 suuremmasta lukien V. Lepistö, V. Cajan, J. Karhu, E. Manninen ja A. Hartikainen. ➔

Tunnistattekko? ↓

Takana teksti: Elisenvaara. Suohovi. Toukolan asukkaat v. 1919. Tunnistattekko?

Lisätietoja vanhoihin kuviin

Marttakuva, (suurempi kuva Kurkijokelainen 7, sivu 5)

Kuva on otettu Kurkijoen marttayhdistyksen 50-vuotisjuhlasta, joka pidettiin Loimaan evankelisella kansanopistolla 5.6.1955. Eturivissä istumassa vasemmalta Ida Anneberg (yhdistyksen sihteeri), Elli Rahiala (puheenjohtaja) ja Lydia Hämäläinen (rahastonhoitaja).

Esteri Äikää kertoi, että hänellä on itsellään sama kuva, mutta hän ei päässyt juhliin, koska hän odotti lasta. Poika syntyi heinäkuussa ja Esteri Äikää aloitti Kurkijoen marttayhdistyksen rahastonhoitajana seuraavana vuonna ja jatkoi tehtävässä 27 vuotta. ➔

Miehinen kokous (Kurkijokelainen 7, sivu 5, 3. kuva ylhäältä)
Isäni Pekka Kiiski istuu vas.puoleisessa pöydässä takana, paljas ohimo. Hän oli mukana varmaan kaikissa tärkeissä kurkijokelaisissa tapahtumissa, kertoo Marja-liisa Laine ja jatkaa kysellen. Tunteeko kukaan salin? Voisiko kuva olla Kurkijoen kunnan lopettajaistilaisuudesta tai Karjalan Valon lopettajaistilaisuudesta?

Mikä vetää Kalakurjet Kurkijoelle?

Kurkien lailla Kalakurjetkin palaavat keväisin entisille kotisijoihinsa. Mikä heitä vetää?

Tarkoituksena oli Kalakurkien perinteisellä Kurkijoen matkalla 25.-27.3.2011 haastatella tästä kysymyksestä Eero Häkliä.

Lapinlahdella syntynyt Soskuan myllyn mylläri poika, nyt lähes 80-vuotias Kalakurkien ”nestori”, on ollut mukana kaikilla Kurkijoen matkoilla kahdenkymmenen vuoden aikana. Sana tapahtumasta oli jo ehtinyt kiiriä ja niinpä juttelutuokioon oli tullut Eeron lisäksi mukaan mm. Pentti ja Marjatta Kemppinen, Meskasen pariskunta ja Topi Hyvönen.

Näkemyksiä tulikin jokaiselta. Tämä juttu on koottu heidän tarinoistaan.

Eero totesi olleensa ensimmäisten matkojen aikaan jo sen verran iäkäs, että juuret rupesi kiinnostamaan. - *Kun tänne kesällä tulee niin tämä maisema on aina kaunis huolimatta siitä, mitä sille on tehty.* Rinnakkain ovat kurjuus ja luonnon kauneus.

Silmissä välkkyi Laatokka ja isä, joka oli lähdössä nuottaporukan kanssa kalaan tai kokemaan rysiä ja verkkoja.

Muutkin tuntuivat tähän ajatukseen yhtyvän. Kun

haastattelija yritti luotailla asiaa vähän syvemmälle, näkyi useimmista silmistä ja kuuli äänestä, että mieliin tulivat muistot näkymistä ja tapahtumista sellaisina kuin ne oli koettu entisessä kotikylässä. Silmissä välkkyi Laatokka ja isä, joka oli lähdössä nuottaporukan kanssa kalaan tai kokemaan rysiä ja verkkoja.

Martti muisteli isänsä kanssa Korpisaareissa nuorena poikana tehtyjä kalareissuja, mikä nosti vielä vuosikymmenten jälkeen kimalletta silmiin. Onkin ilmeistä, että useimmille, jo monia vuosia näillä matkoilla mukana olleille, kotiseuturakkaus on tärkein

Eero Häkli mietteliäästi oikealla. **Edessä** kaira kinalossa **Aaro Kajo**.

Hetki ennen jäälle pilkille lähtöä. Hyvösen Topi tarkastelee kairansa kuntoa. Saini Revon (Topin takana) ”salainen ase” ei paljastu kuvasta.

Luminen Hännisenlahti hohtaa auringossa kutsuvasti. Näitä maisemia sai ihaila pilkkimisen ohella.

vaikutin.

Maisemien ja olojen muistamisen lisäksi tapahtumat, joita itse on ollut kokemassa, eletään näillä käynneillä yhä uudelleen.

Eero muisteli erästä kalastustapahtumaa Myllykoskella. Laatokan lohikalat pyrkivät tietenkin kudulle Soskuanjoen latvavesille. Kosken köngäs oli melkoinen ja pato rajoitti osaltaan ylöspääsyä. Könkään alapuolella padon vieressä oli akanvirtainen syvennys, josta kalat ottivat vauhtia hypätkseen könkään yli. Aina eivät hypyt onnistuneet ja kalat palasivat monttuun uutta yritystä varten. Eero näki kerran myllyn ikkunasta lohen epäonnistuneen ponkaisun, sieppasi putken pätkän käteensä ja riensi montun reunalle. Kun kala teki uuden yrityksen, oli Eero valmiina. ”Kalastusväline” heilahti ja lohi taintui.

Pentin mukaan ensimmäisille matkoille lähti

sellaisia henkilöitä, jotka muistivat näitä asioita vielä hyvin. Monille oli alkuaikoina tärkeää käydä muistamassa omia haastuksia, vaikka hautojen löytäminen oli hyvin satunnaista. Iäkkäille tämä oli ajan mittaan raskasta ja kävijäjoukko muuttuikin vähitellen nuoremmaksi.

Nuorempaa väkeä kiinnostivat alkuaikojen matkoilla lisäksi isien taistelutantereet. Pentti on ollut mukana Kurkijoen matkoilla hyvin tiiviisti niin kuin muutkin jutustelutuokion Kalakurjet. Hän ja Marjatta hoivaavat Pentin entisellä kotitalalla Savojalla kasvavia omenapuita, joista käydään syksyn kalamatkalla noutamassa jouluomenat.

Pentti ja Marjatta hoivaavat Pentin entisellä kotitalalla Savojalla kasvavia omenapuita, joista käydään syksyn kalamatkalla noutamassa jouluomenat.

Ilmeisesti entisten kalastustaustojen ja -muistikuvien vaikutuksesta kalastus tuli osaksi kotiseutumattoja. Paikallisiin ihmisiin saatiin yhteyttä ja kontaktia parhaiten juuri kalastustapahtumien kautta.

Ystävällisellä ensimmäisellä kyläpäälliköllä oli myös tärkeä rooli retkien onnistumiselle, kiinnostavuudelle ja jatkuvuudelle. Pari- kolme vuotta toimitettiin näin ennen kuin ruvettiin puhumaan Kalakurkiporukasta. Muutamia muun heimaisia kalastuksesta kiinnostuneita, mm. Topi, on tullut joukkoon mukaan, mutta heilläkin on ollut side Kurkijokeen esimerkiksi puolisonsa kautta. Palkintoja kalakilpailuissa napannut Eero tiivistä nykyiset kalastukselliset tunnot: - *Ei se kalastus miulle enää nii kovin tärkeä ole, mie kerkiin jo kahtoo, mitä ne muut tekkööt.* Samanlainen asenne on monella muullakin.

Matkan perusteena kalastus pilkki- tai onkikilpailuineen taitaa hävitä myös

Matkan perusteena kalastus pilkki- tai onkikilpailuineen taitaa hävitä myös sille valtavalle yhdessäolon ja yhdessä tekemisen tunteelle, joka tässä ”kurkien” joukossa vallitsee.

sille valtavalle yhdessäolon ja yhdessä tekemisen tunteelle, joka tässä ”kurkien” joukossa vallitsee. Monet käyvät Kalakurkien tapahtumissa puolisoineen. Perheet ja yksittäiset henkilöt ovat ystäväystyneet keskenään ja tapaamisia on ollut monissa muissakin yhteyksissä. Kurkijoella monet ovat kiertäneet toistensa kotikylissä ja laajentaneet siten kotikunnan tuntemustaan. Kurkijokelaisuudesta on tullut vahva yhdistävä tekijä.

Pitkät bussimatkat ovat rasittavuudesta huolimatta olleet alusta loppuun mukavia ja yhteisöllisyyttä korostavia. Välitön karjalaisuus, letkeä sanailu ja juttujen ”lohkominen” tempaisevat mukaansa niin täysloimaalaiset puoliset kuin puolipohjalaiset, osin muunheimoiset ja muut mukanaolijat.

Joukkoon mahtuu uusia kurkijokelaisia ja heidän jälkeläisiä, juuriltaan vahvasti karjalaisia tai ”muutoin vaan mukavia ihmisiä”. Kalastustaitoa ei vaadita. Joukkoon sulautumisessa tarvitaan kuitenkin samaistumista, samanlaisia tunteita kotiseutua ja omia juuria kohtaan.

Kalakurjet on hyvin elinvoimainen kurkijokelaisuutta ylläpitävä ryhmä. Illanvietotkin ovat niin riemullisia, että esiintyjät eivät välillä tahdo saada suunvoroa. Tasapainoa pitävät yllä myös haikeat, mollisävyiset yhteislaulut, jotka muistutavat siitä, keitä me olemme ja mistä me olemme kotoisin.

Haastattelijana

Lauri Pölkki

Kuvat: Lauri Pölkki

Tulokset

Miehet:

1. Aaro Kojo 683 g
2. Pentti Kemppinen 374 g
3. Jouko Mäki 341 g
4. Seppo Kemppinen 306 g
5. Simo Kaunisto... 265 g
6. Raimo Sikiö ... 226 g
7. Paavo Kilpiö ... 188 g
8. Pertti Inkinen ... 156 g
9. Martti Repo 80 g
10. Toivo Hyvönen ... 72 g
11. Eero Häkli 66 g
12. Launo Salmelainen 60 g
13. Lauri Veijalainen 30 g
14. Martti Meskanen 19 g

Naiset:

1. Saini Repo 454 g
2. Sari Latva-Valkama 275 g
3. Helvi Lähteenmäki 22 g

Suurin kala:

Raimo Sikiö ... 226 g.
Suurin kala kiertopalkinto: Raimo Sikiö.
Suurin saalis kiertopalkinto: Aaro Kojo 683 g.
Saamattomien palkinto arvottiin kolmentoista kesken, sen voitti Hannu Nenonen.
Kilpailun kokonaissaalis oli 3 kg 547 g.

Saini Repo, naisten sarjan voittaja, keskittyneenä Laatokan jäällä loistava sään vallitessa.

Laatokan jäällä

Kalakurjet Hännisenlahdella 26.3.2011

Navakka tuuli, pikku pakkaneen ja auringonpaiste tervehti Laatokan jäälle tarpovia Kalakurkia. Edellisen illan majoittumisen Vätikän Helmessä ja yön aikana viritelyjen välineiden sekä mietittyjen taktiikoiden ja valheiden saattelemana Hännisenlahden lumipeite kimmalteli kutsuvana.

Reikä jäähän ja koukku veteen ahventa odottamaan. Selkä tuuleen ja naama koh- ti aurinkoa. Istumaan. Muu-

tamilla näyttää peijakas jo tärppäävän. Minulla ei, vaikka lainassa on Hyvösen Topin pilkit, syötit ja yöllä saadut opastukset.

Topi istuu etäämpänä selkä muihin päin. Arvelen nyt ne oikeat opit olevan käytössä!

Neljä tuntia kuluu nopeasti, vaikka saalista ei tulekaan. Jos ei muuten, niin upeita maisemia katsellen.

Kilpa päättyy ja pilkkijät rantautuvat. Rannalla on tar-

jolla grillimakkaraa, kahvit ja munkkiloita.

Punnituksessa Aaro Kojolla osoittautui olevan rento ranne ja rajaton tekniikka tähän kilpailuun. Hän saavutti ensimmäisen sijan suurimmalla saaliilla. Toiseksi tuli Pentti Kemppinen ja kolmanneksi Jouko Mäki.

Naisten sarjan paras oli Saini Repo, toinen Sari Latva-Valkama ja kolmanneksi yksi Helvi Lähteenmäki. Suurimman kalan sai Raimo Sikiö.

Kalakurkien liittoa jo 20 vuotta

Kalakurjet viettävät 20-vuotistaiteilijavuottaan. Ensimmäinen pilkkireissu Laatokalle näki päivän koitteen 27.3.1992. Järjestäjinä puuhasivat ainakin Nikoilai Virevuo, Teuvo Ahokas ja Veikko Koho. He vetivät matkoja kymmenisen vuotta, jonka jälkeen luovuttivat tehtävän Saini ja Martti Revolle.

Perinteisinä tapahtumina ovat säilyneet Nikoilaan pilkki ja kesäonkikilpailu

Säkylän Pyhäjärvellä, Laatokalla pilkkikisa ja syksyn onkikilpailu sekä pilkkikauden päättäjaiset Tammelas- sa.

Kilpailuissa ja matkoilla tarjoilu pelaa. Seppämestari Veijalaisen konstruoima kaasugrilli suhisee ja kahvinkaatoeline ei rannetta rasita!

Monenlaista puuhaa Saini ja Martti tekevät matkojen ja kilpailujen onnistumiseksi. Viisumit, bussi, majapaikan varaukset, mak-

kara, kaasu, kahvit, mikit ym. ym. on hoidettava ja hankittava.

Tärkeää on myös kaiken tarpeellisen dokumentointi jälkipolvien tarkasteltaviksi. Kilpailujen tulokset, lehtijutut ja kaikki muu tarpeellinen on Sainin toimesta huolellisesti arkistoituna hyvää järjestykseen mappeihin, Martin soitellessa huuliharppua.

Olin ensimmäistä kertaa Kalakurkien matkalla Laatokalla, Mukavaa jutustelua ja matkantekoa, toimintaa ja yhdessäoloa. Ei tullut aika pitkäksi. Syksyllä uudestaan!

Näitä piirteli

Markku Ahokas

kuvat: Markku Ahokas

Veikko Koho (edessä) järjesti Kalakurkien matkoja 10 vuotta.

Pilkkimisen jälkeen maistuivat makkarat ja kahvit, joiden voimalla kalajututkin saivat luistivat.

Kalakure laulu

Oikijastaa jokkaise ihmise pitäis olla erilaine ko toine, mut yks sortti on melkei samalaisii. Mie meinaan vaa onkittaijii, pilkkijii, omena- ja korttipellaaajii.

Hyöky tekkyöt sitä sammaa vuoskauvet, istuva avannol, tahe vennies, ja on-ha niitä rannalt onkittaijii.

Nii ne on konepel vim-manki saaniet. Kalamieh-el (nykyjää naiselki) saattaa männä ijtä ja ajat, millo sat-tuu saamaa kottii vietäväks

iso kalakeittitarpiet.

Sama se on konepellaa-jakil, hyvi harvo saap ko-likoita enemmän, mitä on konniehe työntänt.

Kerra mie oikei silmä tarkkan vahin Aleksi pupies, ko yksi mies pan käen tas-kuu neljäkymment (40) ker-taa, eikä kone kilist. Liekkö sit kopekat loppuniet, ko lo-petti, silmäs ympärillie enne lähtyää, mie houkkenin sa-nomae: "Kyl mie näin." Se sanomine ois saant jäähä tekemättä, vähält pit, ettei

käynt miu ainuvaa kurkku-torvie kii. Tais olla vieter tiukal.

Kuiteki yks mies kanto veska kans kolikot saha-tehtaalt konie Moloki kit-taa, eikä olt tietääksie, vaik nimismies anto hänel "eh-toollista" oikei kunnol, sekä käsk tuuva rahat takasi.

Ne koneplit ei minnuu ole riivanniet, mut onkitta-mine ja pilkkimine on yhtä sorttii oikijaa ihmiselämää.

Onkittamine alko mum-mo luon olles. Käytii Kuup-

pala lammil, Soskuuntien silla all ja pappila laituril. koton olles Saarilampi olj hyvä onkapaikka. Pilkkimine alko vast 50-luvul Lahes.

Vehkiet olj kallaa pyytävii, pienest närriest tehtii vapa, kuparpellist ja tinast kuvat, toisinaa naiset ihmettel, ko saiju lusikast olj katkent vars.

Vehkiet olj kallaa pyytävii, pienest närriest tehtii vapa, kuparpellist ja tinast kuvat, toisinaa naiset ihmettel, ko saiju lusikast olj katkent vars.

Kevääl hankkeli aikaan pilkkireisul vuoltii onkvavat valmiiks ja laitettii närrie

oksii vällii pistyy kuivamaa kessää varte.

Sen verra pittää antaa periks, on miullaki osto-vehkiet, ei täs auta haikailla vanhoi hyvvi aikoi perrää, ko näin semmose valoku-van, mis näky sähkömasina pilkkivavas.

Illal pittää varustaa reppu valmiiks. Repu sivutaskuu vappoi, nii paljo näkyvii, ko soppii, luulie toiset hyväks-kii kalasaajaks.

Repu sivutaskuu vappoi, nii paljo näkyvii, ko soppii, luulie toiset hyväkskii kalasaajaks.

Kalapaikal tultuvaa ei sitä aleta reikää kaivamaa paikal ranna likel, mehtä-

lammil pittää männä taka-rannal. Isommil vesil, jos näkky saareke, tahe nie-men nokka, ni sinhä sitä pittää päässä, vaik ois mite pitkal käveltävä.

Kerra Vesjärvel mies tulj Enovaara takkaa illasuus, mie tuhmuuttain utsin, et ottiks syväl silmää. Ei ottant silmää, ei korvaa, nii ukko-rukka pää painuksis raahust kaupunkii kohte, käveltävää olj viel aika hajakka.

Kesäl rannalt käsi onkit-tais pittää kupu saaha nii ettäälä, ko vapa ylettää ja siima riittää, ite pittää olle etukenollaa käet suorina. Vennniest onkittais vapaon-

Jatkoa sivulta 7

kel pittää mato ärrittää melkei rantaa kii.

Kaks kampraattii, Esko ja Hemmi, olliit semmosel mehtälammil onkel, mihi yhtiö olj lohkont harvaksie mäkitilloi. Hyö kahteliit, et tuos on rauhaisa lahukka, ei mökkii, eikä ies tarpeita, on hyvä onkpaikka. Rantalepikost ilmaantu naisimmeine utsimaa: - Onks tiijos, mite likel sitä saa toise rantaa tulla? Siihe Hemmi (savolaine): - Ei oo, ei oo, pittee olla kaakana, ettei onk mualle lennä.

Myö käytti aikona Hemmi kans usijast pilkil, tää pittääki haastaa tarkemmi. Hääkö sai kuvan vettie, ni vavas ol oikei tukviritys, mil sai sen avanno reunal. Pan sätkän palamaa suupielie, asetti karvahu toisel korvallisel, rukkaset kättie ja käjet polvii pääl. Alko vuottamaa siima värräystä, se siima värräys on kaikil pilkkijöil sama, koko maailma on paijanapi suurusel alal vava nokas.

Mut tuhat tulimmaista, Hemmil ko siima väräht, tulj äkkinäistä liikettä, rukkaset lens jääl, saman kyyvin sai sätkä, pään keikauksel hattu suoraa. Käjet viuhto sellasel vauhil, et minnuu hirvitti, jos lentää irtokäs jääl vaponie päivine, ni täytyy lopettaa keske päivän kalareissu.

Pitäähä niitä pilkkikilpilujakkii monel sortil mestaruus- ja porukkakoitoksii, sekä silt välilt. Täälpäi olj porukal ommii kilpailuihi, niis sai kolme palkintoi. Kerra yks mies jäi ilma kolmatta sijjaa, ko koton älys, et yks ahven jäi puntarist pois sentakkie, ko olj joteki ahtaint tupakkamynninkii. Se olki jo isomp assii, siihe kolmantie palkintoo kuulu aina näät poruka hommaa-putelj. Eukkoki harmitel ja selitti: - Siult unehtu se mynnink uuniranssil, ni mie puotin konti pohjal ja luulin siun sielt löytävä. Se olki miehest nii paha assii, et hää heitäi haastamattomaks.

Siin talos olj hiljasta viiko verra, sauna lauteilki oltii vait, mieshå kuiteki alotti: -Tääl sitä kaks mykkää istuu. Vaimo läks ieltkäsi lauteilt ja jatko: -Tule sieki alas, mie pesen siun selän. Sen saunailla jälkie mynnink olj joka kalareissul lähties omal paikall, lyyssi vasemman puoleises rynnästaskus.

Toisinaa kalapyyntö voip saaha yhteikuuluvuutta et pienest alkoi riittää myöhemmälki ijäl. Sai sitte suure kalan tahe muute paljo, ei sitä epäilty, petrattii onmaa saantii tahe oltii vaiti. - Et-päs tult toisiltan uistinta vettä, olj hauk syönnillää, sain puoltoist metrisen ylös venniese. - En mie kerint, olin laiturinpääs onkittamas, ni onkie tarttu kii ruosteine lyhty, mis palo tulj. Elä kuulruppii miu kans venkai-lemmaa, mie tähä ikkää... Lyhennä sie metri hauvist, mie sammutan tulen lyhyst.

”Lyhennä sie metri hauvist, mie sammutan tulen lyhyst.

Samane mynninkimies olj kylä likkeisel järvel pilkil, ni tuttu kävelijä seisahdu haastelema, - no mites kalantulo?

Kyl sitä saap, toisinaa paremminki, nyt mie pilkin silviisii, et kallaa ei tule avannost. Ihmeitte ihme, tavallisesti kala ei syö, kuu on kallellaa, tuul ei käy oikijalt kantilt.

”Onkha synnynnäistä, et tuhansii sejust löytyy yks etevä, joka ossaa nii hyväst talven aikan onkittaa, et kallaa ei tule.

Onkha synnynnäistä, et tuhansii sejust löytyy yks etevä, joka ossaa nii hyväst talven aikan onkittaa, et kallaa ei tule.

On siitäki aika, ko Toivo-se Emppu kuletti linja-autol kalaporukkaa Lahe ja Sysmä välil. Yhtenä lauantai aamul naisimmeine seisautti auton työnnäi puolvälillä ovvii ja alko utsimaa: -Onks tääl se keinosimentäjä? Tulj vähä outo hiljaisuus, ruvettii kahtelemmaa toine toisijaa, onks meijä arttelis semmoneki. Emppuki silmäs yläpeilist vähä niiku johkaista eriksie, sit onneks oikas assiin oikijal kohallie: -Ei vissii, myö ollaa jekkaine vanha konsti miehii.

Ai nii, meinas unohtuu, terveisii sil yhel Matil. Miulki on kintut kippiit ja muisti alkant reistailemmaa. Ko oikiin jalan nilkas olj kihti ja vasemmas polves vettä, ni mie en muistant lääkäris käyves, et kumpaa jalkaa pit liikata.

Paavo Kärhä

Venäjän Karjalaan suomenkielisiä opasteita

Venäjän Karjalan aluetasavallan päämies Andrei Nelidov on esittänyt ajatuksen, että tieopasteet ja hallintorakennusten kyltit julkaistaan alueella kaksikielisinä – venäjänkielen lisäksi yhdellä vähemmistökielellä. Näiksi luokitellaan suomenkieli, vepsä ja karjalankieli.

Kieliteemaa käsiteltiin myös taannoisella Suomen ulkoministeri Alexander

Stubbin Karjalan vierailulla. Siitä ei ole tietoa, missä määrin suomenkielisiä kylttejä mahdollisesti tulee. Noin kymmenen vuotta sitten Sortavalan pääkatuja merkittiin suomenkielisin kyltein katujen alkuperäisillä suomalaisnimillä. Kyltit poistettiin melko pian. Petroskoissa on suomenkielisiä kylttejä käytössä.

Aluepalautus ry

Sanomalehti Kurkijokelainen

LUKIJAMATKAT 2011

Vuosiviisumin omistavat voivat vielä ilmoittautua matkoille I ja II.

I Konevitsan luostari-Kurkijoki

ke-su 18.-22.5.

Alustava matkaohjelma:
keskiviikko: Loimaa-Helsinki-Rajahovi- Käkisalmi, yöpyminen Pyhäjärvellä
torstai: Pyhäjärvi-Konevitsan luostari- Kurkijoki
perjantai: kiertojelu Kurkijoella
lauantai: kotiseutumattojen päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Sortavala-Värtsilä-Helsinki-Loimaa
Majoitus: 1. yö Pyhäjärvellä Musakan hotellissa, loput Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut Käkisalmissa, Konevitsassa ja Sortavalassa
Hinta: **400** € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi 61 €.

III Viipuri

pe-su 8.-10.7.

Alustava matkaohjelma:
perjantai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri, illallinen hotellissa
lauantai: opastettu kiertojelu Viipurissa ja ostoskiertros, illallinen Pyöreässä Tornissa
sunnuntai: opastettu kierros Viipurin linnassa ja käynti Sorvalin hautausmaalla, Viipuri-Rajahovi-Helsinki-Loimaa
Majoitus: hotellissa Viipurissa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut
Hinta: **240** € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi 60 €.

Vuosiviisumin omistavat voivat vielä ilmoittautua matkoille I ja II.

II Valamon luostari-Kurkijoki

ke-su 8.-12.6.

Alustava matkaohjelma: lähtö ke n. 00.15 Loimaalta
keskiviikko: Loimaa-Helsinki-Värtsilä-Sortavala, yöpyminen Valamossa
torstai: Valamon luostari- Kurkijoki
perjantai: kiertojelu Kurkijoella
lauantai: kotiseutumattojen päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Viipuri
Ohjelma voi muuttua niin, että ensin mennään Kurkijoelle ja Valamon matka lauantaina –sunnuntaina.
Majoitus: 1 yö Valamossa, loput Vatikässä mökeissä ja kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut Valamossa ja Sortavalassa
Hinta: **450** € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi 61 €.

IV Kurkijoki

to-su 25.-28.8.

Alustava matkaohjelma:
torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi- Käkisalmi-Kurkijoki
perjantai: kiertojelu Kurkijoella
lauantai: kotiseutumattojen päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Sortavala-Värtsilä-Helsinki-Loimaa
Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut Käkisalmissa ja Sortavalassa
Hinta: **300** € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi 60 €.

Hinnat saattavat muuttua ruplan kurssista tai Venäjän viisumipäätöksistä johtuen.
Viisuminhankintaa varten pitää täyttää viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta.
Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.
Viisumianomuskaavakkeen voi tilata toimituksesta puhelimitse tai poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.turunnevatours.fi

 Vastuullinen matkanjärjestäjä

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN,
matka I 4.4. mennessä,
matka II 19.4. mennessä,
matka III 9.5. mennessä,
matka IV 16.6. mennessä.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin klo 9-14,
puh. (02)762 2551, 050-5213336
Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen matkan alkua.
Muutokset alustavaan ohjelmaan mahdollisia.

Kurkijoki-Säätiön STIPENDIT kevään ylioppilaalle

Kurkijoki-Säätiö myöntää vuosittain stipendit Loimaan Lukiossa ja Elisenvaaran Lukiossa opiskelevalle abiturientille.

Stipendin arvo on 150 €

Stipendin edellytykset:

- opiskelijan sukujuuret ovat Kurkijoella Karjalassa alenevassa polvessa (isovanhempi/mat, isoisovanhempi/mat...)
- stipendin saaja tulee pitämään lyhyen puheenvuoron/esityksen Kurkijokelaisten Pitäjäjuhlaan Loimaalle 13.-14.8.2011
 - 13.8. klo 19.00- alkavassa Muistojen illassa Loimaan Lukion stipendiaatti
 - 14.8. klo 14.00- alkavassa Päiväjuhlassa Elisenvaaran Lukion stipendiaatti

Stipendin hakeminen:

- stipendiä haetaan hakemuslomakkeella, joita on toimitettu oppilaitokselle tai se on saatavissa alla olevasta osoitteesta
- hakemuslomake toimitetaan Kurkijoki-Säätiön toimistoon 6.5.2011 mennessä

Lisätietoja:

Pirkko Riikonen, varapuheenjohtaja p. 040-7421474,
e-mail: pirkkori@elisanet.fi

Kurkijoki-Säätiö,
puh. 02-7622551, e-mail: toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Koulukuja 7, 050-5213336, 32200 Loimaa

Kirkkohallituksen suositus kirkonkirjojen tutkimisesta ei estä sukututkimusta

Kirkkohallitus on antanut seurakunnille suosituksen kirkonkirjojen tietojen käyttämisestä sukututkimukseen. Suositus ei estä sukututkijoita saamasta niitä tietoja, joihin heillä on sukututkijoina oikeus. Suositus pohjautuu korkeimman hallinto-oikeuden marraskuussa 2010 antamaan ratkaisuun, jossa korostettiin yksityiselämän ja henkilötietojen suojaa sukututkimusta tehtäessä.

Kirkonkirjat sisältävät paljon historiatietoja eri alueilta sekä ihmisten henkilötietoja, jotka voivat olla hyvinkin arkaluonteisia esimerkiksi tietoja sairauksista, huostaanottopäätöksistä, rikosrekisteristä ja poliittisista taustoista. Korkein hallinto-oikeus katsoi päätöksessään, että lupaa tutkia kirkonkirjoja sukututkimusta varten ei voitu myöntää, koska tietojen luovuttamiselle säädetyt henkilötietojen suojaa ja arkaluonteisten tietojen luovuttamista

koskevat edellytykset eivät täyttyneet.

Kirkonkirjoista tapahtuvaan tietojen luovutukseen sovelletaan väestötietolakia, jonka mukaan tietojen luovuttamista koskevat rajoitukset päättyvät, kun henkilön kuolemasta on kulunut 50 vuotta tai, jollei tästä ole tietoa, viimeistään silloin, kun hänen henkilötietojensa koskevan viimeisen merkinnän tekemisestä järjestelmään on kulunut 100 vuotta.

Seurakunnilla ja seurakuntien keskusrekistereillä on ollut vaihtelevia käytäntöjä siinä, onko sukututkijoilla ollut mahdollisuus tutkia omatoimisesti kirkonkirjoja. Merkittävässä osassa seurakuntia on kuitenkin ollut tähänkin asti mahdollista tutkia ainoastaan 100 vuotta vanhempia kirkonkirjoja. Joissakin seurakunnissa on voinut tutkia kirkonkirjoja aina vuoteen 1962 asti.

Kirkkohallitus suositte-

lee korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen edellyttämän henkilötietojen suojan toteuttamiseksi, että jatkossa kaikki seurakunnat ja keskusrekisterit antaisivat lupia ainoastaan 100 vuotta vanhempien kirkonkirjojen tutkimiseen.

Nyt annettu suositus jättää kirkkoherranvirastoille ja seurakuntien keskusrekistereille mahdollisuuden tapauskohtaisesti harkita, onko mahdollista antaa lupa 100 vuotta nuorempien kirkonkirjojen omatoimiseen tutkimiseen. Jos lupa annetaan, on huolehdittava siitä, ettei kenenkään henkilötietojen suojaa loukata. Suositus koskee siis ainoastaan omatoimista kirkonkirjojen tutkimista, eli seurakunnista saa edelleen tilaamalla kirkonkirjoista sellaisia tietoja, jotka eivät loukkaa henkilöiden yksityisyyttä.

Kirkon tiedotuskeskus

Haasteltiin ja päätettiin Säätiön tehtävänä varojen hoito

Eipä tainnut Kaapro Huittinen, kurkijokelainen kunnallismies ja kansanedustaja, itsekään aavistaa, mitä idea menetetyn Kurkijoen yhteisten varojen säätiöimisestä tulisi merkitsemään kurkijokelaisuudelle seuraavien vuosikymmenien ajaksi.

Säätiön syntysanat lausuttiin Seinäjoella 11.12.1944, jossa kunnanvaltuusto asiaa pohti Kaapro Huittisen alustuksen pohjalta. Aikanaan idea toteutui ja Oikeusministeriö 21.12.1946 vahvisti säädökirjan ja antoi luvan säätiön perustamiseen. Näin oli tehty karjalaista historiaa: Kurki-Säätiö oli ensimmäinen perustamisluvan saanut pitäjäsäätiö ja rekisteröinti tapahtui numerolla 556 20.7.1948.

Tänään jokainen kurkijokelainen tietää, mikä Kurkijoki-Säätiö on ja mitä

sen toimiin kuuluu.

Kurkijoki-Säätiö toimii kurkijokelaisuuden lipun heiluttajana. Kurkijokelainen-lehti on säätiön kruunu ja helminä siinä ovat pitäjäjuhlat, kotiseutumatkot, laaja historiallinen ja kirjallinen aarrearkku Laatokan rannan perinteikkästä, Kronoborg-kaupunkinakin toimineesta pitäjästä ja malliksi kelpaava kotiseutumuseo.

Säätiön peruspääoma on nykymitassa vaatimaton. Tästä syystä säätiön varojen hoito on vastuullista toimintaa. Salkussa on lehden toimistokiinteistö, erilaisia osuuksia, osakkeita ja rahastosijoituksia sekä hoidossa Elisenvaaran Yhteiskoulun 80-vuotisjuhlarahasto ja Elisenvaaran Maitokaupan rahasto, joiden tuottojen käytöstä on erilliset säädökirjat.

Kurkijoki-Säätiö odottaa

ikääntyviltä kurkijokelaisilta, joilla ei ole suoria rinta-perillisiä, testamenttilahjoituksia, jotta arvokasta perinetoimintaa voitaisiin jatkaa ja siirtää tietoa seuraaville polville. Yhden asuntokiinteistön arvo jo kohottaisi säätiön tasetta ja tekemällä testamenttiin ehdot vaikkapa oman rahaston perustamisesta säätiön alaisuuteen olisi arvokas teko kunniakkaan kotiseutumme perinteyden hyväksi. Tarttukaa kynään ja kirjoittakaa aina testamentti ja jos siitä vielä jotain lahjoitettavaa löytyy, säätiötä kannattaa muistaa.

Säätiön toimintaa valvoo Patentti- ja rekisterihallitus ja nykyään säätiöiden toiminta on entistä tarkemman silmänpidon alla. Rahat käytetään varmasti oikein ja lahjoittajan toivomalla tavalla.

Pertti Hartikka

Pertti Hartikka, Mäntsälä

Varainhoitotoimikunnan pj

Kurkijoen Otsanlahdella, Peltolan tilan saunassa kauan sitten syntynyt.

Vanha eläinlääkäri, eläinortopedi, paljon nähnyt ja reissannut matkaaja, mm kolunnut suksilla ja ilman Norjan, Ruotsin ja Suomen korkeimmat tunturit, Elbrusin (5642m) rinteitäkin vaellellut.

Hakenut ”särvintä” Lofoottien kalamerestä ja Laatokalta.

Viimeksi viime viikolla Pustalla heppa-ajelulla lipizzanhevosella. Hevosmies.

Reissuun lähtevä eläinlääkäri.

Mökillä soutele-massa Valkjärven vesillä.

Sananparsii

Sananparret ja sanonnat koonnut: **Jaakon tytär Aili Heinonen**

Kiire ei saa olla kirkos, saunas eikä syyves.

Kyllä kissa kynnet löytää kun tulee tarvis.

Köyhtyy saap mutt ei laihtuu.

mitäs näist vanhan iloist ko on leipää ja lämmin.

Meitä on joka lähtöön vielä jääp asemallekin.

Mistäs ne pahat akat tulevat kun kaikki tytöt ovat hyviä?

Nuori on terve syötyään, vanha yön levätyään.

On sitä maata muuallakin kuin isän ikkunan alla.

Veijarit ja Riijarit viime kesäisen esityksen jälkeen Karjalaisuus saapuu Varsinais-Suomeen – kulttuurit törmäyskurssilla

”Mie se oon sellanen tyttö, jot miun suonissain virtaap karjalaist verta. Mie oon tult Johanneksest, mut meit tul sielt iäst muualtakki. Meit tul Kurkijooelt, Heinjooelt, Uueltkirkolt...”

Näin alkaa kansantanssiryhmä Veijareiden ja Riijareiden tarina karjalaisuuden saapumisesta Varsinais-Suomeen, mm. Marttilaan. Tarina valmistui Marttilan kunnan 600-vuotisjuhliin.

Kun ohjaaja Merja Tuomiselta pyydettiin jotain tanssillista ja kansanmusiikkilista ohjelmaa liittyen Marttilan kunnan historiaan, totesi hän: ”Muuta en Marttilan historiasta tiedä kuin nuijasodan taistelun ja evakoiden saapumisen. Jälkimmäinen aihe tuntuu antoisammalta ja jotenkin omakohtaiselta. Äitini suku, lähdettyään Johanneksesta, Kaijalan kylästä, asui evakomatallaan jonkin aikaa myös Marttilassa.”

Veijarit ja Riijarit jakavat lähes puolentoista tunnin esityksen kolmeen osioon. Lähtö uuteen on evakomatkaa ja sotaa käsittelevä alku tarinalle. Elloo uues –

osiossa tutustutaan kulttuurillisiin eroihin ja yhteen sovimisen vaikeuksiin. Näinhä myö sovitti ku tahottii – tuo ajatukset jopa nykypäivään, kun ”enää meitä ei erotella evakoiks ja paikkakuntalaisiks, vaan ollaa suomalaisii, joita Finnair kuljettaa maailmalle ja Nokia yhdistää toisiin kansoihin”. Esityksessä on mukana yli 20 tanssia – perinteisiä kansantansseja Karjalasta ja Varsinais-Suomesta, uusia koreografioita sekä ryhmän ohjaajan omia koreografioita.

”Karjalaisuus saapuu Varsinais-Suomeen” valtaa Turussa T-talon salin Karjalaisten kesäjuhlien yhteydessä 17.6.2011. Silloin 25 kansantanssijaa, 3 soittajaa ja Merja-ohjaaja esittävät vauhdikkaasti laulun, soiton, tanssin ja näytelmän keinoin niin itkettäviä kuin naurettavia kohtauksia maamme historian suurimmasta operaatiosta – evakoiden matkasta halki Suomen. Karjalainen murre elää esiintyjien suussa, samoin vauhdikas karjalainen tanssin askellus. Varsinais-suomalainen en-

nakkoluulo pilkistää tarinan teksteissä, mutta rakkaus ja ennen kaikkea nuorten ennakkoluulottomuus voittaa rotujen rajat – ihan niin kuin nykyisinkin, kun monikan-

sallisuus on päivän polttava puheen aihe.

Viime kesänä esityksessä nähtiin katkelmia sekä johanneksestaista että kurkijokelaisten kesäjuhlissa,

mut ”tää siun pittää nähä ja kokkee! Muute sinuu harmittaap, ko naapur siul kertoop mite hienost ne tanssiit ja mite hauskast ne haasto siel Turun T-talol ne Veijarit

ja Riijarit. Tiesit sie jot puujaloilkii voip tanssii? Mie tiijän, oon näht!” Terveisin Merja Tuominen (Kososen Sinikan tytär, jonka suonissa virtaa karjalaista verta)

kurkijoki.fi on oikea tietopankki

Vanha postikortti

Muuttuneet postitoimistot

Epä ole postitoimistotkaan nyt niin kuin ennen. Nythän ne kyyhöttävät jonkun sekatavarakaupan nurkassa ja kun asiakas tulee, juoksee ”puotipuksu henkihapatuksissa” kysymään miksi tämäkin häiriö tulee kesken kaupanteon. Syy ei kiiressen tietenkään ole hänen, vaan nykyisen Postin, joka Itellaksi rahvaan hämäämiseksi nimensä väänsi ja ahneuksissaan ajaa palvelujaan minimiin. Vaan kelpasi runsaat sata vuotta sitten Kurkijoen postissakin toimia ja asustella, ainakin suvisäällä. Laatokan rannalla kylän komeimmalla paikalla kuistilta avautui Laikkalanlahti ja sen takana suuri selkä, pihassa omenatarha ja nurmikenttä.

Kuvan postikortti on lähetetty syyskuussa 1909 Terijoen postin hoitajalle.

Karjalaiset kesäjuhlat lähestyvät

Karjalaiset kesäjuhlat vietetään Turussa 17.-19.6.2011. Kesäjuhlien teemana on kulttuurien kohtaamisia. Oman lisänsä tuo se, että Turku on Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011. Karjalaisuus on näytävästi esillä Turun kulttuuripääkaupunkiohjelmassa. Karjalaiset voivat tuoda ainutlaatuisella tavalla esiin karjalaisuuden tuhatvuotista merkitystään Itämeren alueen kulttuurin kehitykselle.

Kesäjuhlien päätapahtumapaikat ovat Kupittaan urheilukeskuksen alueella keskustan tuntumassa. Perjantaina 17.6. järjestettävässä Kesäjuhlaseminaarin teema on kansainvälisiä kohtaamisia: Suomenlahden vanhat valtakkaupungit Turku, Viipuri, Narva, Tallinna; historian kautta nykyisyyteen.

Kesäjuhlien avajaisia vietetään lauantaina 18.6.2011 klo 15 Kupittaan jäähallissa. Karjalainen tori Kupittaan jäähallissa on auki koko päivän, päivään kuuluvat myös kyykkä- ja piirakkakisat

ja kuorokavalkadi edellisvuosien tapaan.

Päiväjuhla on sunnuntaina 19.6.2011 klo 15 Veritas Stadionilla, sitä ennen juhla-kulkue lähtee Kauppatorilta kohti stadionia.

Tervetuloa Turkuun maailman kauneimman saariston laidalle.

Lisätietoja:

Mika Akkanen, Varsinais-Suomen Karjalaisseurojen piirin puheenjohtaja, p. 050 559 0590, mika.akkanen(at)turku.fi
Arja Kulmala, p. 050 385 4116, arja.kulmala(at)turkuamk.fi

KILPAILU

”Lottien ja pikkulottien toimintaan liittyviä muistoja”

Kilpailu on kaikille avoin. Voit kirjoittaa tai koota omia tai sukulaisesi muistoja tai perustaa esityksesi historiallisiin asiakirjoihin yms.

Sarjoja on kaksi:

I sarja: Kirjoituskilpailu

- kirjoituksen pituus n. 2 liuskaa tai n. 4000 merkkiä
- kirjoitus voi olla kirjoitettu tietokoneella, kirjoituskoneella tai käsin

II sarja: Kuvakertomus aiheesta

- korkeintaan 10 kuvaa kuvatekstein
- kuvakertomuksen voi toimittaa CD:llä tai muistitikulla tai kuvina ja koneella/käsin kirjoitetuin kuvatekstein, jotta kuvakertomus voidaan julkaista lehdessä.
- kuvakertomukseen toivotaan mukaan alkuperäiset kuvat, jotka palautetaan.

Palkinnot:

- I-sarja: 1. palkinto 200 €
2. palkinto 100 €
3. palkinto kirjallisuutta

- II-sarja 1. palkinto 200 €
2. palkinto 100 €
3. palkinto kirjallisuutta

Kilpailutyöt palautetaan Kurkijokelaisen toimitukseen 31.5.2011 mennessä suljetussa kirjekuoressa nimimerkein varustettuna, kuoren sisälle laitetaan toinen suljettu kirjekuori, jossa henkilön yhteystiedot. Voittajan valitsee Kurkijoki-Säätiön hallituksen nimittämä raati ja voittaja julkistetaan Pitäjäjuhilla Loimaalla 14.8.2011. Kurkijokelainen - lehdellä on kilpailutöiden julkaisu-oikeus.

Lisätietoja: toimitusneuvoston puheenjohtaja Jaakko Taitonen, puh. 040-5352514, jaakko.taitonen@gmail.com, toimitussihteeri Helena Sula-vuori, puh. 050-5213336, toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Kurkijoki-Säätiö
Aune Niskasén muistorahasto
Kurkijokelainen

Amerikkalainen perheauto

Amerikassa kaikki on suu-remppaa, niin sanotaan ja kuvakin sen näyttää. Kurkijokelaistaustainen Urpo Heinonen on lähettänyt Amerikan terveisinä kuvaa tietoa amerikkalaisesta autotomatkailusta.

Auton on kasannut suomalaisen Antti Rahko. Auto on virallisesti katsastettu ja sillä saa ajaa missä vain.

Vas. Urpo Heinonen, Jari, tuttu Porista ja Antti Rahko.

Auton kasaaja Antti Rahko ajopelinsä vieressä.

Kansanedustajia Karjalasta

Karjala-lehti (21.4.2011) oli koonnut tietoja karjalaisjuurisista kansanedustajista. Lehden mukaan n. 30 kansanedustajan juuret juontavat Karjalaan. He muodostavat 15 prosentin osuuden eduskunnan vahvuudesta.

Luovutettuun Karjalaan vievät n 17 kansanedustajan juuret, kurkijokelais- tai hiitolaisjuurisista ei listasta löytynyt.

Karjalan Liiton puheenjohtajistosta Marjo Matikainen-Kallström (kok.) jatkaa kansanedustajana, sen sijaan ehdokkaina olleet Markku Laukkanen (kesk.) ja Risto Kuisma (sd.) jäivät valitsematta.

Juuret luovutetussa Karjalassa:
Paavo Arhinmäki (vas.)
- Viipuri (isän puolelta)
Tarja Filatov (sd.)
- Muolaan Kyyrölä (sukujuuret)
Susanna Huovinen (sd.)
- Viipuri (äidinisä)

Pietari Jääskeläinen (ps)
- Jääski (sukujuuret)
Antti Kaikkonen (kesk.)
- Vpl. Pyhäjärvi (isoisä)
Elsi Katainen (kesk.)
- Soanlahti (isä)
Katri Komi (kesk.)
- Rautu, Sakkola (äiti ja äidin suku)
Jukka Kopra (kok.)
- Valkjärvi ja Kirvu (sukujuuret)
Esko Kurvinen (kok.)
- Lumivaara (sukujuuret)

Annika Lapintie (vas.)
- Viipuri (isä)
Marjo Matikainen-Kallström (kok.) – Viipurin mlk. (sukujuuret)
Jaana Pelkonen (kok.)
- karjalaisjuuria (ei tarkempaa tietoa)
Pekka Ravi (kok.)
- Säkkijärvi (sukujuuret)
Juha Rehula (kesk.)
- Kirvu (äiti)
Alexander Stubb (kok.)
- Käkisalme (isä)
Lenita Toivakka (kok.)
- Kirvu (sukujuuret)
Oras Tynkkynen (vihr.)
- Sortavala (isovanhemmat äidin puolelta)

Escon puumerkki

Avoimet ovet toimituksessa tiistaina 3.5 klo 10-14

Kahvia ja pullaa, kahviseuraa museon uusi projektipäällikkö, säätiön luottamushenkilöitä ja lehden päätoimittaja.

Tule kertomaan toivomuksiasi museon ja lehden suhteen tai muuten vain viettämään mukava hetki tuttuja tavaten.

Tapaamisiin!

Toukokuu

Kirjoittanut Väinö Kolkkala

Jo sykähtää, jo sykähtää
maan uumenissa elon
voimat!
jo suli talven hanki, jää
ja haihtui surut, soimat.
Käy haassa lämmin henkäys,
unelmoidi nurmi, puu,
on kaikkialla heräämys
ja toivon armas kuu.

Nyt aamuin lauluun,
aurinkoon
jo havaa talo, vanha puisto.
Ja kevään ensi suutelo
se sulaa synkkä muisto,
min rintahan loi talviyö
ja mykkä, jäinen maa.
Nuoresti jälleen sydän lyö
kesäistä tunnelmaa.

Ja jälleen kuohuu rinnassain
kuin koski huima
toukokuinen.
Ja kannel, joka itki vain,
taas soi niinkuin muinen.
Oi, laulut armaan
nuoruuden
ne tulvii huuliltain,
ens' lemmeistäni riemuiten ja
ensi toiveistain.

Oi toukokuu, koi keväimen!
Kuin kullan syliin
sykkäilevään
ma rinnoillesi raukenen,
nään unta pyhää kevään:
taas puhkee syömeihin
kukkihin
kuin kesänurmet maan,
pois painuu murhe multihin,
soi sielu riemujaan!

Väinö Kolkkala (29.6.1883
Loimaa-28.5.1952 Jyväskylä)
oli toimittaja ja kirjailija.
Hän toimi Kunnallisten
Sanomien päätoimittajana
Loimaalla 1916-1917 ja teki
sen jälkeen melkoisen elä-
män työn Keski-Suomessa,
jossa kuolikin.
Väinö Kolkkala kirjoitti
mm. Varsinaissuomalaisen
laulun sanat nimimerkillä
Väinö Kulo. Runo Touko-
kuu on julkaistu vuonna
1916.

Tiedot koonnut:
Kari Rahiala

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisen ja karjalaisen
hengen vaalija.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa
kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain **39 eur.** Tilattuna alle 1,70 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjokuossa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Sisältää myös erityisesti
nuorille suunnattua ohjelmaa!

IV Lukijamatka to-su 25.-28.8.

Kurkijokelainen

Kurkijoki-Säätiön nuorisotoimikunta järjestää osana elokuun lukijamatkaa omaa ohjelmaa erityisesti nuorille. Tarkoituksena on käyttää matkan lauantapäivä muun muassa valokuvauksen ja videokuvauksen parissa. Ohjelma tarkentuu vielä kevään edetessä ja siitä saa lähettää toivomuksia Kurkijokelaisen toimitukseen.

Alustava matkaohjelma:
 torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi- Käkisalme-Kurkijoki
 perjantai: kiertojelu Kurkijoella
 lauantai: kotiseutumatkien päivä / nuorisotoimikunnan järjestämää ohjelmaa
 sunnuntai: Kurkijoki-Sortavala-Värtsilä-Helsinki-Loimaa
 Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa 2-4 hengen huoneissa ja kotimajoituksessa
 Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan /päivä, paitsi sunnuntaina.
 Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut Käkisalmessa ja Sortavalassa
 Hinta: **300 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut + lisäksi ryhmäviisumi **61 €**.
 Hinnat saattavat muuttua ruplan kurssista tai Venäjän viisumipäätöksistä johtuen.

Ilmoittautumiset Kurkijokelaisen toimitukseen 16.6. mennessä
 tiistaisin ja torstaisin klo 9-14 puh. (02)762 2551, 050-5213336.

Vinkkaa reissusta jälkipolville!

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Grönlanti
2. Etelä-Amerikasta
3. v. 1918
4. Seppo Häkkinen
5. Merikotka
6. Sieniä
7. Kuningaskunta
8. Heikki Ritavuoren
9. Israel
10. 1852 metriä

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Uusi erä! Koot S-XXL KURKIJOKI t-paidat

Tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551 tai 050 521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajajatoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvähvistaja
Kauppalehti 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolombus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
VT Kaarina Nylamo
OTM Laura Kosonen
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com